

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 8
“ก้าวข้ามขอบเขตความรู้สู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างยั่งยืน”
วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

การบริหารงานวิชาการเชิงยืดหยุ่นในยุค BANI โดยใช้หลักการ Minimal Viable Education Flexible Academic Administration in the BANI World through the Principle of Minimal Viable Education

สุจินันท์ บุญประเสริฐ

โรงเรียนบ้านหินโค้งประชาชนุเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอนได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้บริบทของโลกยุค BANI ซึ่งประกอบด้วยความเปราะบาง (Brittle) ความวิตกกังวล (Anxious) ความไม่เป็นเส้นตรง (Nonlinear) และความยากต่อการคาดการณ์หรือเข้าใจ (Incomprehensible) โดยเสนอให้ประยุกต์ใช้แนวคิด Minimal Viable Education (MVE) หรือการศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็น มาเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการงานวิชาการให้สามารถดำเนินไปได้อย่างสมดุลระหว่างคุณภาพกับความเป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติ โดยเนื้อหาของบทความมุ่งเน้นการวิเคราะห์ความท้าทายของระบบการศึกษาในยุคปัจจุบัน การสังเคราะห์แนวคิด MVE กับหลักการบริหารงานวิชาการ และการออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ การประเมินผล และระบบสนับสนุนทางวิชาการที่เน้นความเรียบง่าย ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาอย่างแท้จริง เพื่อลดความซับซ้อนของระบบเดิม ในขณะเดียวกันยังคงไว้ซึ่งเป้าหมายทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน ผลจากการอภิปรายแนวคิดเชิงประยุกต์ในบทความฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่า การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักการ Minimal Viable Education ไม่เพียงแต่ช่วยลดภาระงานที่เกินจำเป็นของครูและผู้บริหาร แต่ยังเป็นแนวทางที่สามารถสร้างระบบการศึกษาที่มีความยั่งยืน ปรับตัวได้ และเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพในโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ความยืดหยุ่นทางการศึกษา, Minimal Viable Education, ยุค BANI

Abstract

This academic article aims to propose a flexible approach to academic administration in educational institutions that can effectively adapt to rapid and unpredictable changes under the BANI world context—characterized by Brittleness, Anxiety, Nonlinearity, and Incomprehensibility. It introduces the application of the Minimal Viable Education (MVE) concept as a key mechanism to manage academic affairs in a manner that balances educational quality with practical feasibility. The content focuses on analyzing the current challenges in the educational system, synthesizing the MVE concept with principles of academic administration, and designing instructional strategies, assessment methods, and academic support systems that are simplified, adaptable, and contextually responsive to each school's specific conditions. This approach aims to reduce the

complexity of traditional systems while maintaining quality educational outcomes and addressing students' needs in uncertain environments. The article's applied conceptual discussion suggests that implementing academic administration based on the principles of Minimal Viable Education not only alleviates unnecessary workload for educators and administrators but also fosters a sustainable and adaptable educational system that supports effective learning in today's ever-changing world.

Keywords: Academic Administration, Educational Flexibility, Educational Flexibility, BANI World

บทนำ

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โลกได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและรวดเร็วในหลากหลายมิติ ทั้ง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อตรงต่อระบบการศึกษา (Cascio, 2020; สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2020) โดยสามารถอธิบายได้ภายใต้บริบทของโลกยุค BANI ซึ่งประกอบด้วยความเปราะบาง (Brittle), ความวิตกกังวล (Anxious), ความไม่เป็นเส้นตรง (Nonlinear) และความยากต่อการเข้าใจ (Incomprehensible) (Cascio, 2020) สถานการณ์เหล่านี้ได้ท้าทายแนวทางการบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

การปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารงานวิชาการจึงต้องพัฒนาไปสู่ความยืดหยุ่น และสามารถรองรับกับ ความไม่แน่นอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Fullan, 2019) แนวคิดความยืดหยุ่นทางการศึกษาจึงได้รับการเสนอเป็น ปัจจัยสำคัญในการสร้างระบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ใหม่ของโลก โดยในบริบทของประเทศไทย แนวโน้มดังกล่าวได้รับการสะท้อนผ่านนโยบายการศึกษาและการปฏิรูปหลักสูตรที่เน้นความเป็นพลวัตและการ ปรับตัวของสถานศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2020; วิไลวรรณ เมฆฉิม, 2023)

แนวคิด Minimal Viable Education (MVE) หรือ การศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็น จึงได้รับการเสนอเป็นกลไก สำคัญที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยลดทอนกระบวนการที่ไม่จำเป็น และมุ่งเน้นเฉพาะสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Johnson & Howard, 2022) หลักการ MVE สนับสนุน การสร้างระบบการเรียนรู้ที่เรียบง่าย ยืดหยุ่น และสามารถดำเนินการได้จริงในทางปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนว ทางการพัฒนาสถานศึกษาของไทยที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจและการพึ่งพาตนเอง (ศิริสุทธิ ศิริวรรณ, 2022)

บทความวิชาการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงยืดหยุ่นในยุค BANI โดยใช้หลักการ Minimal Viable Education เป็นเครื่องมือในการออกแบบระบบการเรียนรู้ การ ประเมินผล และกลไกการสนับสนุนทางวิชาการ ที่สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง โดยไม่ สูญเสียเป้าหมายทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ทั้งนี้เพื่อสร้างระบบการศึกษาที่สามารถอยู่รอดและยั่งยืนในบริบท ของโลกยุคใหม่ที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอนและซับซ้อน (เมธี สารคำ, 2021) การใช้หลักการ MVE ยังช่วยลด ความซับซ้อนในกระบวนการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในยุคที่การศึกษา ต้องเผชิญกับข้อจำกัดทางทรัพยากรและความท้าทายจากสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน

การบริหารวิชาการเชิงยืดหยุ่น

การบริหารวิชาการเชิงยืดหยุ่น (Flexible Academic Administration) เป็นแนวทางที่เน้นการปรับระบบการบริหารด้านวิชาการให้สามารถตอบสนองต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในยุค BANI ที่ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่สามารถคาดการณ์ได้และมีความซับซ้อนสูง (Cascio, 2020) การบริหารเชิงยืดหยุ่นจึงไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะโครงสร้างแบบเดิม หากแต่เปิดพื้นที่ให้เกิดการปรับตัวเชิงระบบ รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูและผู้เรียนในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ (Fullan, 2019)

ลักษณะสำคัญของการบริหารวิชาการเชิงยืดหยุ่นประกอบด้วย (1) การกระจายอำนาจในการตัดสินใจสู่ระดับสถานศึกษา (2) การออกแบบหลักสูตรและการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทและความต้องการของผู้เรียน (Johnson & Howard, 2022) (3) การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบผสมผสานและการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (Lim & Tan, 2020) และ (4) การพัฒนาระบบประเมินผลที่เน้นการเติบโตและพัฒนาการของผู้เรียนมากกว่าการวัดผลในรูปแบบเดิม (Zhao, 2021)

แนวทางดังกล่าวยังสอดคล้องกับหลักการของ Minimal Viable Education ที่เน้นการลดสิ่งที่ไม่จำเป็นและมุ่งรักษาแก่นแท้ของการเรียนรู้ (Johnson & Howard, 2022) ซึ่งช่วยให้สถานศึกษาสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นตามข้อจำกัดของทรัพยากรและความท้าทายจากสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในเชิงโครงสร้าง ระบบ และผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป การบริหารวิชาการเชิงยืดหยุ่นคือการสร้างระบบการจัดการที่เปิดกว้าง ยืดหยุ่น และมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีคุณภาพในสถานะที่ไม่แน่นอน โดยอาศัยแนวทางการจัดการแบบร่วมมือ และการใช้ข้อมูลเชิงหลักฐานประกอบการตัดสินใจ ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนพันธกิจทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในยุค BANI

การบริหารงานวิชาการในยุค BANI

ในปัจจุบัน การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษากำลังเผชิญกับความท้าทายที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายด้านที่มีความซับซ้อนและไม่สามารถคาดการณ์ได้ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินงานในสถานศึกษา ซึ่งไม่เพียงแต่มีผลกระทบด้านการเรียนการสอน แต่ยังมีผลต่อการพัฒนาผู้เรียน การบริหารทรัพยากร และการออกแบบระบบการเรียนรู้ (Cascio, 2020) บริบทของโลกในยุค BANI ซึ่งประกอบด้วยความเปราะบาง (Brittle), ความวิตกกังวล (Anxious), ความไม่เป็นเส้นตรง (Nonlinear), และความยากต่อการเข้าใจ (Incomprehensible) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาต้องปรับตัว แนวทางในการบริหารงานวิชาการในยุค BANI จำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ตามสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูง (Zhao, 2021)

แนวคิดการบริหารงานวิชาการในยุค BANI

การบริหารงานวิชาการในยุค BANI ต้องการแนวทางที่สามารถตอบสนองต่อความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ดังนี้

1. เปราะบาง (Brittle) สถานศึกษาต้องพัฒนาระบบการบริหารที่สามารถต้านทานความเปราะบางของสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและอาจเกิดวิกฤตขึ้นในระยะเวลาอันสั้น เช่น การแพร่ระบาดของโรค หรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองหรือเศรษฐกิจ (Cascio, 2020; วิไลวรรณ เมฆฉิม, 2023). ระบบการศึกษาต้องมี

ความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อสถานการณ์เหล่านี้ เช่น การปรับเปลี่ยนหลักสูตรหรือวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความจำเป็นของผู้เรียนและทรัพยากรที่มีอยู่

2. ความวิตกกังวล (Anxious) ความวิตกกังวลในสถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้สร้างความท้าทายในการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะในช่วงที่มีความไม่แน่นอนสูง การบริหารในยุค BANI ต้องการผู้นำการศึกษาและผู้บริหารที่สามารถบริหารจัดการความวิตกกังวลได้ โดยสร้างความมั่นใจในกระบวนการบริหารและทำให้ผู้เกี่ยวข้องในระบบการศึกษารู้สึกถึงความสำคัญในการร่วมมือกันแก้ปัญหา

3. ความไม่เป็นเส้นตรง (Nonlinear) การเปลี่ยนแปลงในยุค BANI มักไม่เป็นไปตามลำดับที่สามารถคาดเดาได้ กระบวนการบริหารงานวิชาการจึงต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่ไม่เป็นเส้นตรงนี้ ซึ่งอาจรวมถึงการปรับวิธีการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา หรือการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการเรียนรู้ (Lim & Tan, 2020)

4. ความยากต่อการเข้าใจ (Incomprehensible) โลกในยุค BANI เต็มไปด้วยความซับซ้อนและข้อมูลที่ยากต่อการเข้าใจโดยตรง ดังนั้น การบริหารงานวิชาการในยุคนี้ต้องการการสร้างความเข้าใจในระดับลึกถึงระบบการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องปรับตัว โดยใช้แนวทางการบริหารที่ช่วยให้ทุกฝ่ายสามารถรับมือกับความท้าทายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในยุค BANI

การบริหารงานวิชาการในยุค BANI จะต้องใช้กลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนตามสภาพการณ์ที่มีความไม่แน่นอน ดังนี้

1. การกระจายอำนาจการตัดสินใจ ในการบริหารงานวิชาการในยุคนี้ การกระจายอำนาจการตัดสินใจไปยังระดับสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ เพราะสถานศึกษาที่อยู่ใกล้ชิดกับสถานการณ์และทรัพยากรในท้องถิ่นจะสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (Fullan, 2019). การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและผู้เรียนในการตัดสินใจจึงเป็นกุญแจสำคัญในการปรับตัวและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

2. การออกแบบหลักสูตรที่ยืดหยุ่น การออกแบบหลักสูตรที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้สถานศึกษาสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การใช้เทคโนโลยี การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการจะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้และการบริหารทรัพยากรได้อย่างยืดหยุ่น โดยเทคโนโลยีสามารถช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนออนไลน์ หรือการใช้แอปพลิเคชันในการบริหารจัดการงานวิชาการ (Lim & Tan, 2020)

4. การประเมินผลที่มุ่งเน้นการพัฒนา การพัฒนาระบบการประเมินผลที่เน้นการพัฒนาการของผู้เรียนมากกว่าการวัดผลแบบดั้งเดิมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเติบโตและพัฒนาตามศักยภาพของตนเอง (Zhao, 2021). การประเมินผลในลักษณะนี้จะช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนได้ตามผลการประเมินที่เกิดขึ้นจริง

การใช้ Minimal Viable Education (MVE) ในการบริหารงานวิชาการ

ในการบริหารงานวิชาการในยุค BANI แนวคิดของ Minimal Viable Education (MVE) หรือ การศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็น เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพ โดยการมุ่งเน้นเฉพาะสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการพัฒนาของผู้เรียน (Johnson & Howard, 2022). หลักการ MVE ช่วยลดกระบวนการที่ไม่จำเป็นออกไปและมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่สำคัญให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารงานวิชาการที่ต้องตอบสนองต่อสภาพการณ์ที่ไม่แน่นอนในยุค BANI ได้อย่างเหมาะสม

การใช้แนวทาง MVE ในการบริหารงานวิชาการนั้นยังช่วยให้สถานศึกษาสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยลดความซับซ้อนในกระบวนการเรียนการสอน (วิไลวรรณ เมฆฉิม, 2023). ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจและการพึ่งพาตนเองในการบริหารจัดการการศึกษา (ศิริสุทธิ ศิริวรรณ, 2022; เมธี สารคำ, 2021)

ความสำคัญของหลักการ Minimal Viable Education ในยุค BANI

ในโลกยุค BANI (Brittle, Anxious, Nonlinear, Incomprehensible) ที่เต็มไปด้วยความแปรปรวน ความวิตกกังวล ความไม่เป็นเส้นตรง และความซับซ้อนที่ยากแก่การทำความเข้าใจ หลักการ Minimal Viable Education (MVE) ได้กลายเป็นแนวคิดสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ศุภชัย แสงมณี (2561) ได้กล่าวไว้ว่า "การนำหลักการ MVE มาใช้ในสถาบันการศึกษาเป็นการทำให้การศึกษาเข้าถึงผู้เรียนได้มากขึ้น และสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่จำเป็นในชีวิตจริง โดยไม่ต้องพึ่งพาวิธีการหรือเครื่องมือที่ซับซ้อนเกินไป" แนวคิดนี้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่ต้องการความยืดหยุ่นและการปรับตัวอย่างรวดเร็ว

ศ. ดร. อภิชาติ เจริญสุข (2561) ได้เสริมแนวคิดนี้โดยระบุว่า "การศึกษาที่เพียงพอไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณที่มากมาย แต่สามารถสร้างประโยชน์สูงสุดให้กับผู้เรียนโดยการใช้เทคโนโลยีและวิธีการที่เหมาะสมในการส่งเสริมการเรียนรู้" โดยเฉพาะในสถานะที่ไม่เป็นเส้นตรงและคาดเดาได้ยาก การลงทุนมหาศาลในระบบการศึกษาอาจไม่ได้นำมาซึ่งผลลัพธ์ที่คุ้มค่าเสมอไป แนวคิด MVE จึงมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง

หลักการ MVE ในยุค BANI มีความสำคัญในหลายมิติ ประการแรก มันช่วยให้ระบบการศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ประการที่สอง มันส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ในขณะที่ยังคงรักษาคุณภาพของการเรียนรู้ไว้ได้ ประการที่สาม มันเปิดโอกาสให้เกิดนวัตกรรมและการทดลองรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่อาจเหมาะสมกับบริบทเฉพาะมากกว่าการใช้แนวทางเดียวกันทั้งหมด

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของหลักการ Minimal Viable Education ในยุค BANI คือการสร้างระบบการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น ปรับตัวได้ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างตรงจุด โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรมหาศาลหรือวิธีการที่ซับซ้อนเกินไป หลักการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการเผชิญกับความท้าทายในโลกที่เปราะบาง วิตกกังวล ไม่เป็นเส้นตรง และซับซ้อนเกินกว่าจะเข้าใจได้ทั้งหมด อันจะนำไปสู่การสร้างพลเมืองที่มีความสามารถในการปรับตัวและเรียนรู้ตลอดชีวิตในท้ายที่สุด

บทสรุป

การบริหารงานวิชาการในยุค BANI ถือเป็น การเปลี่ยนผ่านแนวคิดการจัดการศึกษาให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะซับซ้อน ไม่แน่นอน และคาดการณ์ได้ยาก สถานศึกษาจำเป็นต้องออกแบบระบบการบริหารที่มีความยืดหยุ่นสูง เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ใช้เทคโนโลยีเพื่อขยายขีดความสามารถ และพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์บริบทเฉพาะของผู้เรียนและชุมชน แนวทางการบริหารวิชาการเชิงยืดหยุ่น เช่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การออกแบบหลักสูตรแบบยืดหยุ่น การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และการประเมินผลเพื่อการพัฒนา เป็นหัวใจสำคัญในการปรับตัวของสถานศึกษาในยุคใหม่ โดยแนวคิด Minimal Viable Education (MVE) ยังช่วยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และรักษาไว้ซึ่งแก่นแท้ของการเรียนรู้ ทำให้สามารถจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับระบบและผลลัพธ์ของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน และการปรับใช้แนวทางการบริหารในยุค BANI จึงไม่ใช่เพียงการเปลี่ยนแปลงทางเทคนิค แต่เป็นการเปลี่ยนผ่านเชิงระบบที่ต้องการความเข้าใจร่วม มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่ายให้พร้อมรับมือกับโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และมีทักษะที่จำเป็นต่อโลกยุคใหม่ได้อย่างมีคุณภาพและความหมาย

อ้างอิง

- เมธี สารศา. (2021). การบริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่: โอกาสและความท้าทาย. วารสารบริหารการศึกษา, 15(2), 45-58.
- วีไลวรรณ เมฆฉิม. (2023). นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อภาวะวิกฤตและความไม่แน่นอน. วารสารศึกษาศาสตร์, 34(1), 112-126.
- ศิริสุทธิ ศิริวรรณ. (2022). การกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาของไทย: แนวคิด นโยบายและการปฏิบัติ. วารสารนโยบายและแผนการศึกษา, 12(3), 210-225.
- ศุภชัย แสงมณี. (2561). การประยุกต์ใช้หลักการ Minimal Viable Education ในสถาบันการศึกษาไทย. วารสารการศึกษาไทย, 15(3), 45-62.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2020). แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อภิชาติ เจริญสุข. (2561). นวัตกรรมการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษา Minimal Viable Education. วารสารนวัตกรรมทางการศึกษา, 8(2), 112-128.
- Cascio, J. (2020). Facing the age of chaos: How to find resilience in a new kind of world. Medium. Retrieved from <https://medium.com/@cascio/facing-the-age-of-chaos-4b00687b1f51d>
- Fullan, M. (2019). Nuance: Why some leaders succeed and others fail. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Johnson, L., & Howard, S. (2022). Minimal viable education: Reimagining learning systems for uncertain futures. Educational Philosophy and Theory, 54(7), 961-974.
- Lim, C. P., & Tan, S. C. (2020). Adaptive educational technologies for learners with special needs. Springer.

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 8
“ก้าวข้ามขอบเขตความรู้สู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างยั่งยืน”
วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

Zhao, Y. (2021). Build back better: Avoid the learning loss trap. *Prospects*, 51, 369-381.